

تنویر قاضی

امبروی

بسنتی یاداں
بوکاٹا بوکاٹا
رنگ برنگیاں گڈیاں
ریتو ریت مسافت
بھگدے، ہمدے
گھبڈے پیراں لٹیاں پتنگاں
ساتوں لٹیا
ہونٹاں
ملل اخروٹ دنداسہ
درداں وچوں درد سُرنگڑا
بجراں وچوں بجر نوبکلا
میٹئے سادھ مُرادئے
میٹئے
دھرتئے بھرے گلیدواں والیئے
مائے
روہی روندیئے مائے
چندیاں چندیاں

مچھلیاں دی
اڈیک
مچھیرا
خالی ٹوکری
ہمدی کشتی
وچوں ٹپ کے
شام دے ساحل اُتے
بگ بگ و سیا بدلاں وانگر
لمحہ
اک
سُجا کھا ملدا
موتی موتی
بنجواں بھریا میٹو میٹو مکھروا
دل دا دکھڑا
دسن ٹرپئے
شہر دے بولے چوراہے نوں
چکلیا سی ہمدول

آخری پونی	خواب
گتدیاں گتدیاں	کُئبڑا
چرنے دی پئی گھوکر کتبدی	لنگھی حیاتی
انج لگدا اے	پھبیاں لیرو لیر پوشا کاں تن تے
سوں گئی	وکیھ کپاہ دے کھیت چ
امبڑی	پیا سے رہ گئے
-----	دریا والے
	باگاں والے
	روک لئے گئے دروازے اُتے
	سیر کرن نوں آئے
	فُوڈ سٹریٹ دے ویٹر
	بھکھے گھرنوں پرتے
	پگھٹ پگھٹ
	پھرن پھرن
	بے زمینے کله
	نوری عرشاں تھلے
	پھڑیو
	روکیو
	روکیو
	پھڑیو
	خانہ بدوش نیں چلے